

D. [redacted] D. 10
ARKIV

SETT DEN IDEOLOGISKE FOSTRINGA I SENTRUM!

RÖDE STJERNE

LAGET I TRONDHEIM SUF

NR. :

8

INNHold:

- 3. LEDER - forbedre lagets arbeidsstil
- 5. medlemsmøtet om arbeidsstilen i laget
- 6. kjemp for en god og sikker økonomi!
- 8. "Klassekampen"s oppgave som kollektiv organisator
- 11. salget av nr. 9
- 12. Stalin-møtet
- 13. NKP-seminaret (forsettes på s. 5.)

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

LEDER

FORBEDRE LAGETS ARBEIDSSSTIL.

1. Flere kamerater har i høst pekt på at arbeidspresset i Trondheims-laget er vel hardt. Styret er enig i dette og mener at tilførsel av nytt blod er en viktig faktor som kan bidra til å løse motsigelsen mellom arbeidsoppgavene og arbeidskapasiteten.
2. Sympatisørene spiller en viktig rolle i denne prosessen. Skal SUF(m-1) utvikle seg til å bli et riktigere og mer proletarisk ungdomsforbund, må vi legge vekt på at tilførsel av nye medlemmer ikke svekker men styrker kvaliteten i forbundet, dvs. vi må legge vekt på å utvikle et solid klassestandpunkt hos sympo-ner.
3. Dette kan de ikke få bare gjennom studiene - hele deres kontakt med forbundet og medlemskameratene spiller her en viktig rolle.
4. Alle kamerater kjenner til at vi erno sleper på en del negative, liberalistiske trekk fra forbundets småborgerlige fortid. Dette gir seg bl.a. uttrykk i klikkvesen, fylling og overdreven fleiping og tullfakter.
5. Om vi skal kunne marsjere videre under marxismen-leninismens raude banner, er det nødvendig a/ at sympene holdes utafør dette skadelige miljøet (som utvilsomt vil svekke klassestandpunktet deres) og b/at alle kamerater besluttsomt går inn for å forbedre sin egen og hele lagets arbeidsstil."

Veggavis fra styret, slått opp på veggen på kontoret.

Forbundet spiller i dag en dobbeltrolle: det er i Norge i dag ikke noe marxistisk-leninistisk parti. Dette fører til at forbundet foruten å være en ungdomsorganisasjon også må bære en god del av de oppgavene som

ellers ville ligge på partiet. I en slik situasjon er det av største viktighet at forbundet tillempet en kommunistisk arbeidsstil: en arbeidsstil som legger forholda best mulig til rette for løysinga av våre oppgaver: ideologisk fostring i marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning, og den eksterne hovedoppgava, propaganda og agitasjon, med sikte på å legge grunnlaget for et marxistisk-leninistisk arbeiderparti. Men samtidig ser vi at småborgerlig og liberalistisk søppel fra fortida framleis er ei hindring for utviklinga av laget.

Det mest iøynefallende av disse levningene, er tendensen til sekterisme og klikkdannelse. Formann Mao sier om sekterismen: "Levninger av sekterisme er fremdeles å finne både i Partiets interne og eksterne arbeid. Sekteriske tendenser i intern sammenheng fører til en avvisende holdning ovafor partikamerater og hindrer Partiets indre enhet og solidaritet, mens sekteriske tendenser i ekstern sammenheng fører til en avvisende holdning ovafor folk utafør Partiet og hindrer Partiet i arbeidet med å forene heile folket. Bare ved å røske opp dette ondet med rota på begge områder kan Partiet uhindra oppnå framgang i arbeidet med å skape enhet mellom alle partikamerater og heile folket i vårt land."
(Rectify the Party's style of work - 1949.)

Tendensen til klikkdannelse har i den siste tida bedra seg, det har også vært ei naturlig utvikling i retning av et minskt alkoholforbruk, men framleis er det tendenser til at kamerater i laget setter sine egne personlige interesser høgere enn laget sine interesser.

Et aspekt med klikkdanninga var utviklinga av en egen og sær uttrykksmåte, med ord og begreper som var uforståelige for folk som ikke hadde spesiell kjennskap til forholda. Dette førte til en ukommunistisk omgangstone på kontoret, uttrykt av overdrevent tull og bråk. Bra kamerater som ikke var så ofte på kontoret vart nesten skremt bort av dette. Det var omtrent umulig å drive skikkelig politisk arbeid på kontoret. En kamerat som ville gå gjennom momsløpeseddelen med andre kamerater før en utdelingsaksjon fikk ikke noe gehør: folk ville heller snakke om den siste fylla si.

Denne sære omgangstone kan ha spesielt uheldig virkning på sympene, slik det er redegjort for i styret på veggavis. Bra folk som kommer til laget sitt hovedkvarter når det ligger an på det verste, vil ihvertfall ikke få følelsen av å befinne seg i sentrum for et marxistisk-leninistisk lag, snarere tvert imot. Denne ukommunistiske oppførselen og de virkningene den har, står i klar motstrid til de retningslinjer Lenin trekker opp i "Ungdomsforbundets oppgaver", skrevet i 1920: "Det kommunistiske ungdomsforbundet må være en støtgruppe som hjelper til i alt arbeid og viser initiativ og tiltak. Forbundet må være slik at enhver arbeider ser at det består av folk hvis lære han kanskje ikke forstår, hvis lære han kanskje ikke tror på med en gang, men av hvis praktiske arbeid og aktivitet han kan se at det virkelig er folk som viser ham den rette veien."

For å finne årsakene til utglidningene i laget, må vi ta utgangspunkt i de spesielle interne arbeidsforholda i laget. Hovedoppgava til heile forbundet i denne perioden er den ideologiske fostringa: den indre konsolideringa og videreutviklinga av forbundet til høgere ideologisk og organisatorisk nivå. Ekstern propaganda begrenses i hovedsak til salg av Klassekampen og spreiding av Forbundets sentrale løpesedler. Det er ytterst få sammenstøt mellom kameratene i laget og representanter for kapitalmakta. I en slik situasjon oppstår faren for at folk mister perspektivet. Tankene deres begrenses til det daglige arbeidet, og

enkelte kamerater har lett for å gå lei. De mister målet av syne. En slik situasjon, parra med kadormangel og tunge arbeidsbyrder på den enkelte kamerat, kan virke til å vekke til live småborgerlige og liberalistiske tendenser. Kameratene kopler av fra arbeidet med tull og tøys, og dette kan ta overhand, slik vi har sett tendenser til i laget vårt.

Mange av de negative tendensene vi har sett, går på klassestandpunkt til den enkelte kamerat, og en stor del av problemene kan løyses ved auka skolering. Men det er viktig at en forsøker å knytte studiene sammen med konkret praksis, slik at det ikke bare blir å svare på spørsmål til hver sønning og ferdig med det, men virkelig blir ei rettleiing til handling. Studiene må bidra til å gi kameratene perspektivet slik at de heile tida "setter pila mot målet".

Videre må vi prøve å ta litt bedre vare på kadra. Forutsetninga for dette er imidlertid at det nå kommer nytt blod inn i laget, nye medlemmer. Den småborgerlige og liberalistiske arbeidsstilen er ei hindring for at sympene skal utvikle seg til virkelig bra proletar veltalere. Arbeidsstilen må forbedres kvalitativt nå, før de nye medlemmene fra de første sympesirkelene kommer inn. Altså: riktifiseringskampanje av laget som såvidt har begynt, og som vi allerede nå har sett positive resultater av, må fortsette, slik at vi kan utvikle laget i korrekt proletar retning.

red.

"Vi har marxismen-leninismens våpen med kritikk og sjølkritikk. Vi kan kvitte oss med dårlige vaner og beholde de gode."

MEDLEMSMØTET OM ARBEIDSSTILEN I LAGET

Laget har i dag store arbeidsoppgaver på mange områder, både med lagsarbeid og i frontene. I denne situasjonen er det viktig at kameratene lærer å arbeide metodisk, og følge prinsippet om "å ta en munnfull i gangen". Endelig kamerater har i dag spredd arbeidskrafta si på ei mengde felter, både i laget, arbeidsgruppa, fronter, studentlaget osv. Folka har for det meste ikke klart å gjøre noe skikkelig, alt bare halvveis. De har ikke klart å planlegge arbeidsoppgavene sine: laget må tillempe prinsippet med at hver kamerat har ei hovedoppgave, der han kan konsentrere arbeidskrafta si.

Det kam fram at mange kamerater arbeider på en liberalistisk måte, de roter bort en god del tid på tull og tøys, mye tid blir kasta bort fordi kamerater ikke klarer å planlegge arbeidet sitt på en skikkelig måte, og ikke arbeider metodisk.

Liberalisme når det gjelder eksternt arbeid, som t.d. salg av KLASSEKAMPEN kommer til en stor del av at kamerater ennå ikke har forstått at propaganda og agitasjon er ei forutsetning for at arbeidet skal kunne drives videre, for at vi skal kunne knytte til oss nye folk og fornindre at vi utvikler en sekterisk arbeidsstil.

Kritikk av møtet: Møtet var dårlig planlagt fra styret si side, dette førte til at det ikke vart noe særlig struktur i diskusjonen, en og samme ting vart sagt altfor mange ganger, og heile debatten fikk et praktistisk preg.

NKP-SEMINARET forts. fra s. 14

Kildene til det kommunistiske parti finner vi SUF, marxist-leninista i NKP, sosialistiske arbeidsgrupper og progressive uorganiserte arbeidere, studenter og skoleelever. Første skritt på veien blir stiftning av et m-l-forbund.

Betingelsene for forbundet: arbeid på grunnplanet, møtsigelsa innafor NKP må være løyst - forbundet må være ei sammen slutning av alle m-l-ere. Arbeidsoppgavene til forbundet blir å forberede danninga av partiet, gjennom studier, studium og undersøkelse, propaganda og agitasjon og massearbeid. SUF må bli ungdomsorganisasjonen til forbundet.

De nødvendige stadiene for den revolusjonære rørsla blir: studier, propaganda, og agitasjon, leing av arbeiderklassa i massekamp.

KJEMP FOR EN GOD OG SIKKER ØKONOMI!

1. Hvorfor skal vi bry oss med SUF(m-1)s økonomi?

Landsmøtet stilte oss oppgaven å sette MAO TSETUNGS TENKNING I LEDELSEN PÅ ALLE OMRÅDER. Dette betyr at forbundet ikke bare må ha ei riktig politisk hovedlinje, det må også ha ei riktig linje i arbeidet på alle enkeltområdene. Et av de viktigste enkeltområdene der dette nå er nødvendig, er økonomien.

"Men har forbundets økonomi egentlig noe med politikken å gjøre?" Slike spørsmål vil kanskje enkelte kamerater stille seg. "For tida skal SUF(ml) gjennomføre grunnstudiene og utvikle propagandaen/agitasjonen. Forbundets økonomi er da stort sett bra, er den ikke? Så lenge det hele glir glatt, skal vi ikke da la dette vente, og drive med annet, "viktigere arbeid"?" Forbundets arbeid koster penger. Uten penger kan vi ikke trykke aviser og løpesedler, vi kan ikke leie lokaler og sende rundt foredragsholdere. Forbundet trenger penger for å kunne holde et sentralt kontor og få gjennomført det arbeidet som er nødvendig på sentralt hold. Men dette sentrale arbeidet må bindes sammen med lokalt arbeid: aviser må selges, løpesedler spres, vi må bruke studiemateriellet. Dersom ikke sterke lokallag kan knytte linja og materialet fra forbundets sentrale organer sammen med massenes liv, og på den måten få forbundets ideer til å slå rot i massene, så blir det heile meningslaust - "bare en liten klikks fruktesløse strev". Og for å kunne gjøre dette trenger lokalavdelingene, lag og grupper - også penger. For tida går forbundets økonomi bra. Men dette kommer i ganske stor grad av at vi har hatt en gunstig økonomisk start - til en viss grad kan det sies at vi tærer på reservene. Dessuten er en viktig del av forbundets økonomi på forskjellige plan avhengig av kommunale og andre støtteordninger. Med andre ord: Forbundets økonomi står støtt - ennå, men grunnlaget den står på er sand, som

kan smuldre bort når som helst.

La oss summere: Vi veit at forbundets arbeid er avhengig av et sterkt sentrum med sterke lokalorganisasjoner. Vi ser også at dette (blant annet) er avhengig av en god økonomi. Kan vi si at vi virkelig har satt Mao Tsetungs tenkning i ledelsen så lenge alt det bra arbeidet vi gjør kan "skrums av og på" ved omslag i forbundets økonomi, som vi sjøl ikke har skaffa oss herredømme over? En økonomi som monopolkapitalens statsapparat (gjennom å rive bort støtteordninger) kan undergrave når som helst. Nei, kamerater, det kan vi ikke si! Så lenge forbundets økonomi ikke er sikra, så er ikke SUF(ml) noen virkelig revolusjonær organisasjon, men en organisasjon, som (skjønt den kjemper for revolusjonen) lever på nåde - nåde fra økonomiske tilfældigheter, og tilmed nåde fra statsapparatet. Altså må vi gjøre noe nå - om et år kan det være for sent.

2. Hva er formann Maos linje for økonomisk arbeid?

Vi har sett at forbundets gode økonomi ikke må bli en unnskyldning for at vi ikke foretar oss noe. Vi må tvert om nytte gode tider til å forberede oss på dårlige, og følge formann Maos rett leiding for økonomisk arbeid: stole på egne krefter og ikke rekne med hjelp utafra og bygge opp SUF(ml)s økonomi på grunnlag av flid og sparsomhet. La oss sammenlikne dette med vår situasjon. Hvordan er forbundets økonomi nå? Og hvordan er lagets økonomi nå? Vi stoler ikke helt og fullt på egne krefter, men nettopp på "hjelp utenfra" (dvs. forskjellig slags støtte). Økonomien blir slett ikke "bygget opp" - den går mer eller mindre "på halv tolv". Det vanlige er ikke "flid og sparsomhet" men rot og sløsing. Hva må vi altså gjennomføre?

A. At forbundet blir fullstendig uavhengig av forskjellige støtteordninger. Dette betyr ikke at vi ikke vil motte slik støtte når vi kan få det, men at vi ikke vil rekne med støtten og ikke

bruke den til forbundets daglige drift slik at vi blir avhengig av den.
B. At lokalorganisasjonene blir fullstendig sjølberga, slik at de klarer sine økonomiske forpliktelser og har god økonomi uten noen slags støtte, verken fra kommunen eller SK.
C. At vi får slutt på all slags sløsing, slik at vi ikke bare har en god økonomi, men også bruker pengene på en mest mulig fornuftig måte i det politiske arbeidet, til beste for forbundet og arbeiderklassa. Dette er Maos linje for det økonomiske arbeidet, tillempa for SUF(ml)s norske virkelighet.

Hvordan kan vi sette formann Maos linje ut i livet?

Etter at vi har målet klart, blir spørsmålet om metodene avgjørende. Som formann Mao sier det: "løser vi ikke spørsmålet om metodene, er alt snakk om oppgavene til ingen nytte". Forbundets sentrale organer vil sjøl sagt gjøre de de kan for å få gjennomført ei skikkelig økonomisk linje. Landsmøtevedtaket om kontingenten er en av de metodene forbundet bruker for å styrke de sentrale organers økonomi. De sentrale organer vil gjøre det de kan for å skjære ned utgiftene, sette realistiske priser på materiell osv. De vil sette igang innsamlinger til bevegelsen sentralt, eller til spesielle formål. Men som vi har vist før er hele forbundets styrke avhengig av sterke grunnorganisasjoner. Dette gjelder også økonomien. Hele forbundets økonomi - lokalt eller sentralt - blir aldri skikkelig før lokalavdelingenes økonomi er sikker. Det her kampen må vinnes, og oppgavene løses.

Dette direktivheftet - og de som vil komme framover - har bl.a. til oppgave å væpne lokalaga med de midler de trenger til å bedre sin økonomi. Det er i hovedsak disse midlene:

Provisjon på materiell. Nå har endel lag og grupper inntekter gjennom støtteordninger. Ved å selge materiell kan

alle lokalavdelinger skaffe seg en stabil inntekt til erstatning for dette, samtidig som de utfører forbundets hovedoppgaver: studier, propaganda og agitasjon. Å utføre forbundets hovedoppgaver bra, blir dermed også å utføre økonomisk arbeid bra.

Kontingent og innsamlinger. Gjennom å legge på medlemmene spesiell kontingent gjennom å opprette støtteringer og sam inn penger fra medlemmer og sympatisører kan grunnorganisasjonene også støtte opp om økonomien. Kontingentinntekter vil som regel være små, men regelmessige i forhold til innsamlede midler, som kan skaffe større summer, men være mye mer uregelmessige. I alle fall dreier det seg ikke om støtte "utenfra", men hjelp fra våre egne, fra arbeiderklassen. Slik hjelp gjør oss virkelig uavhengig Kommunistisk regnskapsførsel. Dette er den nødvendige forutsetninga for at de andre metodene skal gi resultater. Når det f.eks. gjelder provisjon, så dreier det seg om små enkeltsummer som først monner når de blir samla opp over litt lengre tid. Uten skikkelig regnskapsførsel forsvinner det hele raskt i rot og søl. Uten skikkelige regnskaper blir det umulig å se hvor man kan spare inn penger, og det blir umulig å ha oversikt ten over forpliktelsene overfor forbundets sentrale organer. Regnskapsførsel er nøkkelen til en skikkelig økonomi. Skikkelig budsjettering skaffer oss plan i arbeidet.

Men hvem kan sørge for at dette utvikler seg til noe mer enn fine forsetter - at de blir satt ut i livet? Det kan bare styrene og medlemmene! Alle kamerater må kritisere og gjemdrive den almenne tendensen til å ta lett på lagsregnskapet. Alle kamerater må peke ut og rette på feil som gjelder sløsing o Dersom ikke massene i forbundet mobiliseres - så vil heller ikke økonomien bedres. Derfor er det aller viktigste å få medlemmene til å ta økonomiske saker alvorlig. Dette arbeidet må begynne så snart som mulig.

AU - P.S

GJØR FORBUNDETS ØKONOMI UAVHENGIG, GJØR GRUNNORGANISASJONENE SJØLBERGA!
GJENNOMFØR SKIKKELIG KOMMUNISTISK REGNSKAPSFØRSEL - LAG SKIKKELIGE BUDSJETTER
KRITISER OG GJEMDRIV ØKONOMISK LIBERALISME: SLØSING OG ROT!
SETT FORMANN MAOS TENKNING I LEDELSEN FOR SUF(ml)s ØKONOMI!

KLASSEKAMPENS OPPGAVE SOM KOLLEKTIV ORGANISATOR

I forrige nummer av Røde Stjerne tok jeg kort for meg KK's viktigste oppgaver. Jeg skal her prøve å ut-
type KK's oppgave som kollektiv or-
ganisator.

Denne oppgava kan grovt deles i
en intern og en ekstern del. Disse
i midlertid i den spesielle sit-
uasjon vi er i i dag, med marxist-
leninistene spredd i flere organ-
isasjoner, sees i nær sammenheng
med hverandre.

1. KOLLEKTIV ORGANISATOR INNAD I DEN MARXIST-LENINISTISKE BEVEGELSEN.

Denne viktige delen av KK's opp-
gaver kan det for oss SUF(m-l)'ere
være nyttig å dele i to:

a. Kollektiv organisator i SUF(m-l).

I "Where to begin" har Lenin tatt
for seg de allmenne trekkene ved den-
ne delen av oppgava:

"Ved avisens hjelp og gjennom den,
vil en permanent organisasjon nat-
urlig ta form. Denne organisasjonen
vil engasjere ikke bare til lokal
virksomhet, men også til vanlig,
regelmessig arbeid og den vil trene
opp våre medlemmer til å følge godt
med i politiske begivenheter, vur-
dere deres betydning og virkning
på de forskjellige lag av folket
og utvikle effektive midler som
det revolusjonære partiet kan be-
nytte seg av for å påvirke disse
begivenhetene."

Lenin peker her på det soleklare
at i arbeidet med skriving/trykking
og distribusjon av avisa må en org-
anisasjon ta form. Vi har allerede
en organisasjon, så noen kamerater
vil kanskje bagatellisere KK's opp-
gave på dette felt. Det ville være
en feilaktig tendens; for, som Lenin
sier, så engasjerer avisa oss til
vanlig, regelmessig arbeid. Og vik-
tigst:

Ved at vi driver arbeid blandt mas-
sene, som spreinga av KK er, så vil
vi kunne vurdere politiske begivenhet-
ers betydning for og virkning på mas-
sene. Ved at vi regelmessig sprer KK
blandt massene vil vi komme i god kon-
takt med massene og vi vil etter
hvert kunne vurdere massenes politi-
iske nivå riktig. Og ut i fra disse
erfaringene vil vi kunne utvikle en
effektiv organisasjon som summerer
opp massenes erfaringer og som arbei-
der blandt massene på en stadig bedre
måte. Dette betyr at forbundet utvik-
les til å bli et riktigere forbund.
Og når KK kan hjelpe oss i arbeidet
med å skape et bedre forbund, må vi
nytte dette redskapet fullt ut.

For Trondheims vedkommende betyr
det at vi i mye større grad enn hva
som har vært tilfelle til nå, må
evne å komme i snakk med folk, dis-
kutere f.eks KK's innhold med de vi
kommer i kontakt med når vi sprer KK.

Etter hvert som vi opparbeider er-
faring i dette arbeidet og sitter i
inne med grundig kjennskap til mas-
senes politiske nivå, vil vi kunne
utvikle Trondheim SUF(m-l) til å bli
et bedre våpen i kampen mot kapital-
isme og reaksjon.

Det er klart at dette er et lang-
siktig og vanskelig arbeid, og at
det bare er i sin spede begynnelse
her i Trondheim, og antakeligvis
også i landet som helhet.

1b. Kollektiv organisator for hele den marxist-leninistiske bevegelsen.

Marxist-leninistene i Norge i dag
er ikke tilsluttet én bestemt organ-
isasjon. De er spredd i flere organ-
isasjoner og grupper. Men vi arbeid-
er alle for å danne et ekte kommuni-
stisk forbund, og på lengre sikt
et parti. Det er klart at med den
situasjonen vi har i dag, med mar-
xist-leninistene spredd i flere

grupperinger, uten noe organisatorisk samlingspunkt, kan ikke dette forbundet uten videre dannes. Til det trengs et enhetlig ideologisk grunnlag og et minimum av organisatorisk sammenknytning. Det ideologiske grunnlaget får vi først og fremst gjennom studier i marxismen-leninismen: Mao Tsetungs tenkning. Da må vi ta hensyn til at KK inneholder viktige studie-dokumenter for hele den marxist-leninistiske bevegelsen (f.eks. lederne og artiklene om Kina). Ved bl.a. å studere KK står marxist-leninistene på et enhetlig grunnlag, de vil dra i samme retning, og vi tar et steg i retning av det kommunistiske forbundet.

Videre så må vi ta hensyn til at KK er det eneste organet som er felles for hele den marxist-leninistiske bevegelsen. Arbeidet med KK utvides til å omfatte stadig flere marxist-leninister. Arbeidet med KK blir derfor et slags organisatorisk samlingspunkt, og letter kontakten mellom de ulike marxist-leninistiske grupperingene. Et nærliggende eksempel på dette er her i Trondheim hvor "marxist-leninistisk arbeid og studiegruppe" etter hvert tar del i arbeidet med KK.

Som Lenin sier: "Ved avisens hjelp og gjennom den, vil en permanent organisasjon naturlig ta form".

2. ET MIDDEL TIL Å VERVE NYE ELEMENTER TIL DEN MARXIST-LENINISTISKE BEVEGELSEN.

Også her er det tjenelig å ta utgangspunkt fra Lenin (fra: "De russiske sosialdemokraters oppgaver."): "De russiske sosialdemokraternes sosialistiske arbeid består i å propagere den vitenskapelige sosialismens lære og spre en riktig oppfatning blandt arbeiderne om det nåværende samfunnsmessige og økonomiske systemet, dets grunnlag og dets utvikling, om de forskjellige klassene i det russiske samfunnet, deres innbyrdes forhold og deres kamp seg imellom,

om arbeiderklassens rolle i denne kampen, dens forhold til de bortdøende klassene og de klassene som er i utvikling, foruten av kapitalismens fortid og dens framtid, om det internasjonale sosialdemokratiets og den russiske arbeiderklassens historiske oppgave".

Ved å drive propagandaarbeid etter de retningslinjer som Lenin trekker opp vil vi etter hvert knytte nye elementer til den marxist-leninistiske bevegelsen. Det er klart at denne propagandaen må være nøye knyttet til det agitatoriske arbeidet vi driver, og vår poliysiske praksis i det hele.

Folk med sympatisk, men uklær, innstilling til sosialismen knytter vi sjølsagt best til oss ved hjelp av et skikkelig propagandaarbeid. Særlig viktig er dette i dag da folket gjennom massemediene overstrømmes av alle tenkelige uttrykk for "opposisjon mot det bestående". Bare ved at vi driver et skikkelig propagandaarbeid, og ved at vi binder dette arbeidet sammen med konkret praksis, vil folk med sympatisk innstilling til sosialismen kunne skille marxismen-leninismen fra opportuniste, reformisme, revisjonisme og andre feilaktige idéer.

Hvordan skal vi så drive det propagandistiske arbeidet?

Det må drives slik at det slår djupest mulig røtter blandt massene, og det gjør vi i vår situasjon best ved regelmessig og omfattende spredning av propagandistisk litteratur. Det er klart at til massespredning egner ei avis av KK's type seg mye bedre enn f.eks. Kapitalen eller propagandistiske artikler på 100 sider. Sjølsagt må også sentrale verker i den marxist-leninistiske litteraturen spres, men dette kommer naturlig inn på et seinere stadium enn det grunnleggende propagandistiske arbeidet ute i massene.

KK's viktige rolle i det propagandistiske arbeidet er etter dette helt åpenlys. Ved å spre KK regelmessig og så omfattende som mulig vil folk etter hvert ønske å få et større kjennskap til marxismen-leninismen. Vi må derfor nytte enhver anledning til å knytte disse folka til oss, og

forts. side 10

på den måten sikre oss et stadig tilsig på nye, friske elementer til den marxist-leninistiske bevegelsen.

Hvis vi v.h.a. KK klarer å utføre denne oppgava, vil det våpnet vi skal danne i kampen mot utbytting og reaksjon; det kommunistiske partiet, være sikret en stadig styrking og en bedre kampevne. Ved å oppe KK regelnessig og omfattende knytter vi altså nye, verdifulle elementer til oss.

KK's rolle som verver av nye elementer til den marxist-leninistiske bevegelsen må derfor understrekes som særdeles viktig.

OPPSUMMERING.

KK's oppgave som kollektiv organisator innad i den marxist-leninistiske bevegelsen kan altså deles i to.

Den funksjoner KK har i SUF(m-1) er en langsiktig og allmørn funksjon som etter hvert vil gå over til å gjelde det kommunistiske partiet.

Oppgaven som et felles samlingspunkt og kollektiv organisator for den marxist-leninistiske bevegelsen er også en oppgave allmenn karakter, men denne oppgava er særlig viktig på kort sikt, fram til danninga av det kommunistiske partiet. Fra i dag å spille en sentral rolle i organiseringa av marxist-leninistene vil KK med tida naturlig gli inn som en liten del av det organisatoriske arbeidet.

Sin viktigste oppgave som kollektiv organisator har kanskje KK utad.

Dette er en langsiktig og allmørn oppgave som må drives kontinuerlig og grundig. Og vi må akte oss vel for ikke å ta for lett på denne delen av arbeidet med KK.

SLUTNING.

I det foregående har jeg bare tatt for meg KK som kollektiv organisator. KK har sjølsagt også andre viktige oppgaver som vi ikke må glømme. Arbeidet med skriving/trykking og distribusjon av KK er en viktig del av SUF(m-1)'s arbeid; en del som vi må akte oss vel for å utføre så grundig og samvittighetsfullt som

Studiene i Trondheim Suf (m-1) følger fortsatt Grunnsirkelen. Denne måneden-november-har Trondheimslaget beskjeftiget seg med mötene fram til møte 8. Laget har i måneden hatt et op hold i grunnsirkelen på en uke grunnet studie-seminar om revisjonismen (noe som var nyttig og nødvendig).

Möte 4-5-6 tar for seg det mest grunnleggende i marxismen-leninismen og kameratene lærte en hel masse - men dialektikken og materialismen er vanskelig - en fatter essensen overflatisk (muligens) i første omgang allerede, men fra det og til å forstå og anvende teorien er et langt sprang. Det vil derfor derfor bli en grundig repetisjon av disse mötene.

Også denne måneden er prege av framgang i forståelsen av den proletære ideologien. Konkret gir dette seg utslag i mer rasjonell disponering av arbeidskrafta (ikke så mye sulling på kon toret) og i at veggavisa om arbeidsstilen i laget (i forbindelse med rektifiseringa) ble mot tatt på den måten at alle sa seg enige i den. Denne positive reaksjonen tyder altså på høyne skoleringsnivå, men veggavisa og reaksjonene tyder også på mangel av forståelse av betydningen kritikk/sjølkritikk - hvorfor kommer det ingen direkte sjølkritikk slik at alle virkelig kan lære av feilene som er gjort, trekke nyttige erfaringer av dem.

De fleste har for lenge siden skjönt betydningen av skikkelige forberedelser, flere og flere kamerater forstår også at det er nødvendig å delta i diskusjonen, og gjøre sitt til at alle får en virkelig klar forståelse av m-l.

Disiplinen i cellene er bedret. Dette kommer selvsagt av bedre forståelse av den proletære linja. Okt disiplin vil ikke si at en nå i cellene har militær "på stedet hvil"-mentalitet, men at studiene forløper uten nye forstyrrende tull, at cellemötene i det hele blir avviklet i en mer og mer kameratslig atmosfære hvor alle tar hensyn til at kameratene er samla for å utvikle sitt proletære standpunkt.

Som sagt, laget har denne måneden kommet fram til møte 8 dvs. at vi snart er ferdige med grunnsirkelen (når den er avsluttet vil det bli medlemsmöte med oppsummering av erfaringene, klar gjøring av uklarheter). Det betyr ikke at hovedoppgaven - studiene - nå er avviklet. Studiene vil fortsatt være hovedoppgaven etter nyttår, men da vil det bli studert mer spesifikke sider ved m-l teorien - faglig politikk, revisjonismen e.l.

Til slutt skal kameratene merke seg Maos ord "Dersom en etter å ha fått en riktig teori innskrenker teorien til tomt snakk om selve teorien, legger den på is og ikke onsetter den i praksis, da er denne teorien av ingen betydning om den er aldri så god.

I hele år har salget av KK her i Trondheim gått stadig framover. Vi begynte med å spre ca. 300stk. i mars og har en foreløpig topp, utenom mai-nummeret, på 879 av nr.9. Vi hadde 883 til salg av nr.9 og har altså så godt som solgt ut.

I vår hadde vi store vanskeligheter med salget; det var snarere en regel enn unntak at folk somla med salget, innbetaling av oppgjør og rapportskrivning. Vi har fremdeles utestående 150-200 aviser/kr. fra i vår; og det foreløpige lånet som laget har gitt til de som skylder penger anser kanskje disse som en gave nå.

Etter sommerferien har disiplinen i spreinga, betalinga og rapportskrivninga blitt stadig bedre. Og samtidig har salget blitt mer enn dobla siden i vår.

En del liberalere ligger imidlertid fremdeles tilbake i blautmyra hva arbeidet med KK angår. Men disse sinker ikke utviklinga i arbeidet med KK her i Trondheim i vesentlig grad lenger. Så det ser ut til at vi i hovedsak har knekt liberalismen på dette området, og at vi i framtida i større grad enn til nå vil kunne dra erfaringer fra arbeidet og utvide spreinga av KK ytterligere.

Særlig dørsalg har økt betraktelig denne gangen, både totalt og relativt. Hele 44. prosent av totalt salg i Trondheim spres nå ved dørsalg. Salget svarte vel fullt ut til forventningene bare i Vestbyen-cella. Østbyen og Midtbyen var vel de største skuffelsene, men alt i alt kan vi registrere en gledelig framgang i dørsalg.

Opplegget for salget har vært litt forskjellig i de ulike cellene, men jeg tror dette er naturlig pga. bebyggelsens struktur og forskjellig fordeling av andre arbeidsbyrder blandt celledemlemmene. Vi kan sjølsagt ikke benytte et fast skjema for salget; det er naturlig at cellene drar ulike erfaringer som de kan arbeide etter.

Det reinte tekniske i forbindelse med salget kjenner vel folk til, så jeg gjentar ikke det her.

Skolefraksjonene har også fått et fastere grep om spreinga av KK denne gangen. Og salget på studentbyene går også bedre.

Ellers viser jeg til tallmessig oversikt:

Dørsalg:	nr.9	nr.8
Midtbyen	85	97
Østbyen	86	79
Vestbyen	144	58
Strinda	73	26
<u>Dørsalg i alt:</u>	<u>388</u>	<u>260</u>
Skolefraksjonene:		
Katta	29	0
Ringve	25	
Strinda	10	30
<u>Salg på skoler i alt:</u>	<u>64</u>	<u>30</u>
Arbeidsplassen	28	22
Løssalg i byen	39	91
Distriktet (Ålen, Sælbu)	9	0
Løssalg NLHT	29	44
Moholt stud.by	69	52
Berg --" --	32	28
Studentersamfundet	29	0
Kjente, enkeltpersoner osv.:	86	25
Stand NTH	76	97
<u>Løssalg fra kontoret</u>	<u>30</u>	<u>31</u>
<u>SOLGT I ALT:</u>	<u>879</u>	<u>726</u>

Rapportskrivninga blei betraktelig bedre denne gangen, men lider framleis av betydelige mangler, og jeg vil enda en gang minne folk om at de må skrive fyldige rapporter.

"Vi må ikke slå oss tilfreds straks vi har nådd et godt resultat; vi må legge en demper på all selvtilfredshet og stadig kritisere våre egne mangler, på samme måten som vi hver dag vasker oss i ansiktet og feier i rommene, for å holde oss selv og våre omgivelser rene for skitt."

Mao Tsetung, 1943

STALIN-MØTET

Det var meininga at en kamerat fra Bergen skulle ha innleiing, men da han ikke kom laga en av kameratene ei innleiing.

Jeg vil skissere noen av punkta innlederen tok opp:

- a. Sovjetenes rolle i den førerevolusjonære perioden (1905 og 1917)
- b. Stalin sitt syn på fagforeningene og sovjetene etter revolusjonen.
- c. Synet på Trotskys teori om den permanente revolusjonen.
- d. Synet på NEPpolitikken.
- e. Kampen mot "venstre"- og høyreavvik i bøndespørsmålet, både i 20- og 30åra.
- f. Kampen mot fraksjonsvesenet i partiet og synet på den demokratiske sentralismen.
- g. Utrekningen før 2. verdenskrig og kampen mot generalene og det tiltakende byråkartiet.
- h. Tempoet i industrialiseringa.
- i. Proletarisk internasjonalisme.
- j. Anvendelse av borgerlige eksperter.
- k. Forholdet mellom oppbygging av tung- og lettindustri.
- l. Forholdet mellom oppbygging av industri og jordbruk.
- m. Sammenhengen mellom Stalin og framvoksten av revisjonismen i Sovjet etter Stalins død.
- n. Stalins syn på den historiske materialismen.

Dette var punkta innlederen la fram. Innlederen sa videre at spørsmålet om Stalin måtte diskuteres i laget fordi kameratene ikke har utdebattert det ennå. Videre må vi bygge på proletariatets erfaringer fra den første sosialistiske republikk, Sovjet. Spørsmålet om Stalin må ikke bli et spørsmål om en person!

Og så over til debatten. En person forsvarte Trotsky og preika om "samling av venstrekreftene". Den samme person gikk til borgerlige og hatske angrep på kamerat Stalin. En kamerat kritiserte Stalin for at han la grunnlaget for de moderne revisjonistas maktøvertaking i Sovjet, som blei trumfa gjennom over Stalins lik. Her blei det sagt at moskvaprosessene ikke kunne ha virka på en riktig måte "Personen" blei grundig satt på plass men fortsatte å trenere møtet med

sine påstander. Vi fikk av en annen dokumentert at Trotsky ville bruke den Røde Hær til å gjennomføre revolusjonen i andre land.

Også over til Moskvaprosessene:

Det essensielle grunnlaget for Stalins feil under Moskvaprosessene var hans manglende forståelse for klassekampen under sosialismen. Dette kan en godt forklare ut fra at USSR mangla erfaring fra liknende situasjoner fra andre sosialistiske land.

En kamerat fra SUF(m-1) stud kritiserte kamerat Stalin på grunnlag av "den historiske og dialektiske materialismen." Kamerat D. sa at Stalin la for lite vekt på overbygninga i samfunnet, jmf. Stakhanovrørsla.

Kamerat Stalin kjempa mot ting han forsto var feilaktig med ufullkomne metoder, det vil si at han brukte administrative tiltak i steden for ei masserørsle, som vi ser kameratene i Kina gjør bruk av..

Videre blei det pekt på at kollektiviseringa av jordbruket blei gjennomført for raskt, slik at bøndene ikke var overbevisste om at dette var riktig. SUKP blei seinere klar over sine feil.

Det er klart at dette møtet måtte gå på kritikk av Stalin, men derfor blei det lagt for lite vekt på hans revolusjonære banebrytende arbeid. Konklusjonen på møtet må bli:

KAMERAT JOSEF STALIN VAR EN STOR
MARXIST-LENINIST, SOM STOLTE PÅ AT
PROLETARIATET VILLE SEIRE!

NKP-SEMINARET

Dato 29/11-69: revisjonismen

Georg D. [redacted]: Revisjonismen i historisk sammenheng

Oppgave er å granske revisjonismen som høyreopportunistisk strømning uttalt for arbeiderbevegelsen.

Allment karakteriseres revisjonismen av "teorien må endres i pakt med de nye forhold." Felles for alle revisjonister er at de angriper den marxist-leninistiske teorien om "staten som redskap for den herskende klasse". Dette erstattes med at representanter driver parlamentarisk arbeid, altså at den borgerlige statsmakta gjennom "utvidet demokrati" blir et redskap for arbeiderklassa, det er ikke nødvendig å knuse den. Revisjonismen erkjenner ikke nødvendigheten av proletariats diktatur.

Revisjonismen vil alltid kle seg i ei marxistisk kappe, spesielt der marxismen har stor teoretisk gjennomslagskraft, for å kunne bekjempe marxismen. I Sovjet ville det være umulig for borgerskapets agenter åpent å legge fram sine synsmåter: De må skjule seg bak en marxistisk kappe.

Den grunnleggende årsaka til revisjonismens fødsel er klassekampen. Så lenge klassekampen eksisterer vil opportunismen kunne dukke opp på nytt. Årsakene til revisjonismens vekst: En høgkonjunkturperiode skaper illusjoner om at kapitalismen kan være evig. Imperialismen: det utvikles et arbeideraristokrati som blir bestukket av imperialismens ekstraprofitter.

Proletariseringa av småborger-skapet medfører at småborgerlige ideer blir trukket med i arbeiderkretsia.

De klassiske revisjonister forkasta læra om voldelig revolusjon og hevdet at kapitalismen kan vokse over i sosialismen, at sosialismen kan gjennomføres gjennom parlamentet. Den klassiske revisjonismen må betraktes som stamfar til sosialdemokratiet. Dette var grunnen til at DNA stilte seg uttalt for den 3. internasjonale.

Det utvikla seg også revisjonistiske strømninger i den 3. internasjonale, da Browder (USA) hevdet at

statens inngrep i økonomien under New Deal var ei sosialisering av industrien. Browder sammen med Tito la grunnlaget for Krustsjov-revisjonismen, som kom åpent fram i dagen på den 20. partikongress i 1930: "For arbeiderklassen betyr en majoritet i parlamentet det samme som å knuse det borgerlige klasseherredømmet", og vart konsolidert på den 22. partikongress, da Krustsjov erstatta begrepet proletariats parti med heile folkets parti, og proletariats diktatur med heile folkets stat. Som ei følge mellom anna Liebermannreformen, som i grove trekk gikk ut på gjenninnføring av kapitalismen, har sovjetstaten i stedet for å være proletariats diktatur utvikla seg til den ideelle felleskapitalist. Forholdet til andre stater i østblokka har under Krustsjov utvikla seg til å bli et imperialistisk utbyttingsforhold. Revisjonistlandene har ikke engang beholdt ei proletær overbygning, men setter alt inn på å spre borgerlig ideologi i arbeiderklassa.

Ei forutsetning for folkets frigjøring er at arbeiderørsla kan frigjøre seg fra revisjonismens grep. (bifall)

DISKUSJONEN.

Ørlandet-representanten påviste gjennom ei rekke eksempler hvordan både de klassiske og de moderne revisjonister fullstendig har forkasta teorien om staten som et redskap for den herskende klasse, og erstatta denne med et framskredet borgerlig demokrati, gjennom hvilket arbeiderklassa kan skaffe seg makta ved å skaffe seg flertall i parlamentet.

Innlederen til Ørlandet: En forskjell mellom den klassiske og den moderne revisjonismen: De klassiske revisjonister: Marx tok feil her og der. De moderne revisjonister derimot omskaper Marx og Lenins læra til borgerlig teori ved å "tilpasse marxismen til moderne forhold". En forskjell til er at den moderne revisjonismen disponerer statsmakta i enkelte land.

Revisjonismens nåverende rolle blir i hovedsak å virke som legal

"opposisjon" til kapitalismen, som virker til å utvide kapitalismens historiske epoke.

Om revisjonismen på Cuba, Nord-Korea, Nord-Vietnam: Revolusjonen på Cuba var i hovedsak en borgerlig revolusjon, som ikke var leda av noe kommunistisk parti. Det vart ikke lagt vekt på noen teoretisk skolering. Cuba var ikke i stand til å stole på egne krefter, det vart et underbruk under sovjet-revisjonista. Cuba kan ikke lenger reknes som et sosialistisk land. Det har videre vært endel betydelige tendenser i Nord-Vietnam: de har til en viss grad gjort seg avhengig av sovjetisk støtte. Men kampen styres i dag i hovedsak av riktige ideer.

Det blei trukket fram spørsmålet om hva som var grunnlaget til revisjonismens framvokst i Sovjet, og hvor vannskillet gikk mellom en proletær og en revisjonistisk stat.

- grunnlaget for revisjonismen eksisterte allerede etter 1917, med manglende erkjennelse av klassekampen under sosialismen.

- andre svakheter som krigskommunismen blei utnytta av borgerskapet.

- det blei lagt for stor vekt på den kroniske kampen, og for lite vekt på den ideologiske, på massenes avviking av feilaktige ideer.

- Stalin førte en beinhard kamp mot de grupperingene i SUKP som sto for feilaktige ideer. Han klarte å nedkjempe disse gruppene, men ikke til fulle de ideene de representerte.

GRUPPEDISKUSJON I NKP-SEMINARET 30/11

Taktisk hovedfiende

NKP skjuler seg bak ei marxistisk-leninistisk kappe: framstår som et kommunistparti for arbeidsfolk - har ei viss proletær bakgrunn og endel bra faglige kadre. Praksisen viser seg å være omtrent lik som SF. SF har i større grad tilslutning fra småborgerlige folk. Klassebakgrunnen til de to partia er forskjellig. Likheter: Begge framstår som alternativertil DNA; går inn for samling av venstrekreftene. Gruppen hadde kommet fram til at NKP måtte prioriteres først som taktisk hovedfiende nr. 1, og SF som nr. 2, men dette vart tilbakevist i diskusjonen, med at gruppa bare hadde betraktet et frontavsnitt av kampen. Det som samler NKP og SF er i dag sterkere enn det som

skiller dem. Gruppen hadde undervurdert SFs innflytelse blant arbeidsfolk. De er begge ei hindring i kampen for å opprette et m-lparti, og utgjør derfor den eine sida i motsigelsen. Begge er taktisk hovedfiende.

Taktikken for å slå SF og NKP

I frontarbeidet har medlemmene fulgt SUF(m-l)s linje, og avslørt NKP/SF. Kampen mot SF og NKP har blitt drevet bra både i KLASSEKAMPEN og For Vietnam. I fagligarbeidet står NKP sterkere enn oss, det er viktig at vi klarer å avsløre NKP/SF gjennom agitasjon og løpsedler på arbeidsplassene.

Vi må videre bruke ekstern propaganda og studiesirkler for symp til å knytte til oss bra folk for SFU/KU.

SF/NKP må avvises på konkrete saker. Disk. SUF(m-l) tar ledelsen i frontene. SF/NKP blir stående i en forsvarsstilling og samler seg i ei blokk mot marxist-leninista, og blir avslørt på denne måten.

Tesen om NKPs faglige kadre blir avvist: NKP har ingen posisjon på arbeidsplassene, har et sosialdemokratisk fagligarbeid. SUF holder på å utvikle kimen til et skikkelig fagligarbeid, jfr. moms-aksjonen. SUF står i dag på offensiven, pressa vår er bedre, skole- og studentpolitikken vår er bedre enn SF/NKP. SF er i dag på deffensiven - NKP synker gradvis.

Utviklingstendenser innafor SF/NKP

Det er i dag tre hovedstrømninger innafor SF: To strømninger går ut på å nedlegge SF som parti:

- en reformistisk, som går ut på å legge SF opp til DNA,
- en revisjonistisk, som går ut på å legge SF opp til NKP,
- og en anarkistisk, trotskistisk retning som går ut på å gjøre om SF til et VS-parti.

Hovedmotsetninga i NKP går mellom revisjonista, som står i leiinga for partiet, og marxist-leninista, som har styrka si i Oslo-området.

Disk. SF har et objektivt klassegrunnlag i Norge i småborgerskapet. NKP som representant for sosialimperialismen i Norge har ikke livets rett. Forutsetninga for enhet i arbeiderklassa er enhetlig leiing - marxist-leninista må være det eineste alternativet.

En person argumenterte sterkt mot kamp mot forædera i arbeiderrørsla: avslørte seg som agent for MAG. Han vart grundig kritisert og gjendrevet.